

"הציבור שרובו אינו מעוניין ברשות השידור - זקוק להגנה ממנה"

המכון לחקר שווקים: "הרפורמה ברשות לא תפתור את בעייתיה. הרשות לא זקוקה להגנת הממשלה מפני הציבור" ■ הציבור העביר ב-2009 באגרות טלוויזיה כ-425 מיליון שקל, למרות רייטינג של פחות מ-5% בשעות שיא

יוסי ניסן 14/3/2010

"הרפורמה ברשות השידור לא תפתור את בעייתיה. הרשות לא זקוקה להגנת הממשלה מפני הציבור, שברובו אינו מעוניין בה, אלא הציבור הוא שזקוק להגנת הממשלה מפני רשות השידור". כך כותב היום (א') ירדן גזית, מנתח מדיניות במכון ירושלים לחקר שווקים, בנייר עמדה אשר בחן את השידורים הציבוריים בישראל ובמדינות שונות.

המכון קובע, כי הציבור העביר ב-2009 באגרות טלוויזיה כ-425 מיליון שקל לרשות, למרות שבשעות שיא הערוץ הטלוויזיוני הציבורי זוכה לפחות מ-5% צפייה. ערוץ 10 משיג אחוזי צפייה כמעט כפולים. בעוד שערוץ 10 מעסיק כ-400 עובדים, רשות השידור מעסיקה כ-1,900 עובדים, כאשר גם בשנים האחרונות של המשבר ומאז 2002, מצבת כוח האדם ברשות עלתה ב-10%.

על פי המכון, הירידה בשיעורי הצפייה והמשבר ברשות נגרמו מחוסר יכולת להתאים לתנאי השוק, ופוליטיזציה. בעבר, הערוץ הראשון היה מונופול בשידורי טלוויזיה. היום אין לו ברירה אלא ללכת לאיבוד בין מאות הערוצים המוצעים לצופים.

בעבר נטען, שיש לקיים ערוץ טלוויזיה ציבורי משום שיש לספק טלוויזיה לאוכלוסיות חלשות. המכון מצוין, שכדאי לקיים דיון האם ראוי שממשלה תספק "קרקסים" בנוסף ללחם לציבור המצביעים. אולם, קובע המכון, היום ניתן לקלוט את ערוצי 2 ו-10 מכל מקלט טלוויזיה ואין כבר צורך בערוץ ממשלתי.

בעבר נטען גם שהערוץ הממשלתי אמור לספק תכניות איכות לעומת ערוצים מסחריים. אולם, מראה המכון, הממשלה מחייבת את HOT ו"ס" להקדיש 8% מהכנסותיהן להפקות מקור. בשנת 2009 השקיעו 2 הזכייניות ביחד 268 מיליון שקל בהפקות מקור, בעוד שהערוץ הראשון, המחויב על פי חוק להקדיש 36% מהכנסותיו להפקות מקור, השקיע בשנת 2009 רק כ-9 מיליון שקל - כ-2% מתקציב רשות השידור.

המכון מסיק, ש"ייתכן שהערוץ הראשון מסוגל להיות יעיל ורווחי. אולם אין לצפות לשינוי זה, כל עוד הוא נתמך על ידי משלמי המסים והאגרות בעל כורחם. כל עוד הערוץ והרשות ממומנים מכספים אשר לא מורווחים ביושר אלא בלחץ ציבורי או פוליטי, התוצאות לא יהיו לטובת הציבור המשלם את המחיר".